

S M L O U V A

MEZI

VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY

A

VLÁDOU FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

**O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU**

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY A VLÁDA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených zaměstnavateli a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v případě České republiky:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob;

(iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané "česká daň");

b) v případě Francie:

(i) daň z příjmů;

(ii) daň společností;

(iii) daň z platů;

(iv) daň z celkového majetku;

včetně jakékoliv srážkové daně, zálohy nebo zajištění ve vztahu k uvedeným daním;

(dále nazývané "francouzská daň").

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po datu podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz "Česká republika" označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;

b) výraz "Francie" označuje evropské a zámořské departmenty Francouzské republiky včetně výsostných vod, a jakoukoliv oblast mimo výsostných vod, kde má Francouzská republika, v souladu s mezinárodním právem, svrchovaná práva pro účely výzkumu a těžby přírodních zdrojů mořského dna a jeho podloží a vod, které leží nad ním;

c) výrazy "jeden smluvní stát" a "druhý smluvní stát" označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Francii;

d) výraz "osoba" zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz "společnost" označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

f) výrazy "podnik jednoho smluvního státu" a "podnik druhého smluvního státu" označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

g) výraz "státní příslušník" označuje:

(i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;

(ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;

h) výraz "mezinárodní doprava" označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem nebo letadlem provozovanou podnikem, který má místo svého hlavního vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď, člun nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;

i) výraz "příslušný úřad" označuje:

(i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě Francie ministra zodpovědného za rozpočet nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje, přičemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto státu bude převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních předpisů tohoto státu.

Článek 4

REZIDENT

1. Výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria a rovněž zahrnuje tento stát nebo místní úřady tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má k dispozici stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá k dispozici stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, v němž se nachází místo jejího hlavního vedení.

4. Výraz "rezident jednoho smluvního státu" zahrnuje jakoukoliv osobní společnost a jakoukoliv skupinu osob, která má místo svého hlavního vedení v tomto státě, která není podrobena v tomto státě dani z příjmů právnických osob, pokud je tímto státem Česká republika nebo dani společností, pokud je tímto státem Francie, a jejíž všichni společníci nebo jiní členové (partneři) jsou osobně podrobena dani v tomto státě pokud jde o jejich část příjmu odpovídající jejich právům nebo podílu na takové osobní společnosti nebo skupině.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz "stálá provozovna" označuje pro účely této smlouvy trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz "stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu, a

f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz "stálá provozovna" rovněž zahrnuje:

a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt, pouze pokud takové staveniště nebo projekt trvá déle než dvanáct měsíců;

b) dozor spojený s takovým staveništěm nebo projektem, které jsou uvedeny v písmenu a) a poskytovaný ve smluvním státě, v němž se staveniště nebo projekt nachází, avšak pouze pokud takový dozor trvá po jedno nebo více období přesahující v úhrnu dvanáct měsíců;

c) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu devět měsíců v jakémkoliv patnáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz "stálá provozovna" nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;

f) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková

činnost trvalého místa k výkonu činnosti vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 - jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle používá oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, by nezakládaly z tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz "nemovitý majetek" má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je daný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů a rovněž opce, obchodní závazky a podobná práva v souvislosti s nemovitým majetkem; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

5. Pokud akcie nebo jiná práva na společnosti opravňují k užívání nemovitého majetku, který je umístěn v některém smluvním státě a který drží tato společnost, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 7 a 14 příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání tohoto práva užívání zdaněny v tomto státě.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevyklučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

VODNÍ A LETECKÁ DOPRAVA

1. Zisky z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku. Bez ohledu na ustanovení článku 12, takovéto zisky zahrnují rovněž zisky, které podnik pobírá z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů používaných pro přepravu zboží v mezinárodní dopravě, pokud takovéto činnosti jsou nahodilé ve vztahu k provozování lodí, člunů nebo letadel podnikem v mezinárodní dopravě.

2. Jestliže místo hlavního vedení podniku vodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž se nachází domovský přístav lodi nebo člunu nebo, není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky pobírané z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

4. Bez ohledu na ustanovení článku 2:

a) podnik, který má místo svého hlavního vedení v České republice, a který provozuje letadla v mezinárodní dopravě je automaticky ve Francii osvobozen od profesní daně, pokud jde o toto provozování;

b) podnik, který má místo svého hlavního vedení ve Francii, a který provozuje letadla v mezinárodní dopravě je automaticky v České republice osvobozen od jakékoliv analogické daně k francouzské profesní dani, pokud jde o toto provozování.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10 DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

a) 0 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost, která přímo drží nejméně 25 procent kapitálu společnosti vyplácející dividendy;

b) 10 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Rezident České republiky, který dostává dividendy vyplácené společností, která je rezidentem Francie, může získat refundaci zálohy do té míry, že tato záloha byla fakticky zaplácena společností, pokud jde o tyto dividendy. Předpokládá se, že hrubá částka refundované zálohy je pro účely Smlouvy dividendou. Refundace zálohy podléhá zdanění ve Francii v souladu s ustanoveními odstavce 2.

4. Výraz "dividendy" označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy, se kterými se zachází jako s dividendami podle daňových zákonů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem. Rozumí se, že výraz "dividendy" nezahrnuje příjmy uvedené v článku 16.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.

2. Výraz "úroky" označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, at' zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz "úroky" nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, at' je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

5. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být, vyjma případu druhu plateb, který je uveden v písmenu a) odstavce 3, rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

a) 5 procent hrubé částky licenčních poplatků, a to v případě druhu plateb, který je uveden v písmenu b) odstavce 3;

b) 10 procent hrubé částky licenčních poplatků, a to v případě druhu plateb, který je uveden v písmenu c) odstavce 3.

3. Výraz "licenční poplatky" označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití:

a) jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, s výjimkou počítačového programu a včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání;

b) jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení;

c) jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu a počítačového programu nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké (know-how).

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední

zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. a) Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

b) Zisky ze zcizení akcií nebo jiných práv na společnosti (jiné než společnosti, jejíž akcie jsou pravidelně obchodovány na uznávané burze), jejíž aktiva nebo majetek pozůstávají z více jak 50 procent své hodnoty z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, nebo jejíž aktiva nebo majetek pobírají více jak 50 procent své hodnoty - přímo nebo nepřímo prostřednictvím vložení jedné nebo více jiných společností - z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, mohou být zdaněny v tomto státě. Pro účely tohoto ustanovení nebude brán v úvahu nemovitý majetek sloužící k průmyslové, obchodní nebo zemědělské činnosti takové společnosti nebo k vykonávání svobodného povolání.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu k dispozici ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení majetku, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávajícího z lodí, člunů a letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě a movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí, člunů a letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1,2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo

b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě po jedno nebo více období přesahuje v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která je pobírána z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz "svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla, provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

Článek 16

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo dozorčí rady společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, ať rezidentu některého smluvního státu nebo ne, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy pobírané z činností vykonávaných umělcem nebo sportovcem v jednom smluvním státě, jestliže návštěva tohoto státu je zcela nebo převážně financována z veřejných fondů jednoho nebo obou smluvních států nebo jejich místních úřadů. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen ve smluvním státě, jehož je umělec nebo sportovec rezidentem.

Článek 18

PENZE

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 2 zdanění jen v tomto státě.

Článek 19

VEŘEJNÉ FUNKCE

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

STUDENTI A UČITELÉ

1. Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

2. Odměny, které pobírá za výuku učitel, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem výuky, podléhají s výhradou ustanovení článku 19 a bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdanění jen ve druhém státě, jestliže je výuka financována především z veřejných fondů tohoto druhého státu nebo jeho místních úřadů. Tento článek se vztahuje na období nepřesahující 24 měsíců ode dne prvního příjezdu učitele do prvně zmíněného státu za účelem výuky.

Článek 21

OSTATNÍ PŘÍJMY

1. Části příjmů skutečně vlastněné rezidentem smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odstavci 2, jestliže skutečný vlastník takových příjmů, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

MAJETEK

1. a) Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6 může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je takovýto nemovitý majetek umístěn.

b) Majetek představovaný akciemi nebo jinými právy na společnosti, jejíž aktiva nebo majetek pozůstávají z více jak 50 procent své hodnoty z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, nebo jejíž aktiva nebo majetek pobírají více jak 50 procent své hodnoty - přímo nebo nepřímo prostřednictvím vložení jedné nebo více jiných společností - z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, může být zdaněn v tomto státě. Pro účely tohoto ustanovení nebude brán v úvahu nemovitý majetek sloužící k průmyslové, obchodní nebo zemědělské činnosti takové společnosti nebo k vykonávání svobodného povolání.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu k dispozici ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný majetkem, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávají z lodí, člunů nebo letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě, nebo movitým majetkem sloužícím k provozování těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. V případě Francie bude dvojímu zdanění zamezeno následujícím způsobem:

a) Příjem, který může být v souladu s ustanoveními Smlouvy zdaněn v České republice nebo podléhá zdanění jen v České republice bude bez ohledu na jakékoliv jiné ustanovení této smlouvy brán v úvahu při výpočtu francouzské daně, pokud takovýto příjem není osvobozen od daně společností v souladu s francouzským domácím zákonem. Česká daň nebude v takovém případě odpočitatelná od takového příjmu, ale rezident Francie bude s výhradou podmínek a omezení stanovených v pododstavci (i) a (ii) oprávněn k daňovému zápočtu oproti francouzské dani. Takovýto daňový zápočet se bude rovnat:

(i) v případě jiného příjmu, než který je uveden v pododstavci (ii), částce francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto příjem za předpokladu, že příjemce je podroben české dani pokud jde o takovýto příjem;

(ii) v případě příjmu - podléhajícímu francouzské dani společností - uvedeného v článku 7 a v článku 13 odstavci 2, a v případě příjmu uvedeného v článku 10, článku 12, článku 13 odstavci 1, článku 15 odstavci 3, článku 16 a článku 17 odstavcích 1 a 2, částce daně zaplacené v České republice v souladu s ustanoveními těchto článků. Takový daňový zápočet však nepřesáhne částku francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto příjem.

b) Rezident Francie, který vlastní majetek, který může být v souladu s článkem 22 odstavcem 1 a 2 zdaněn v České republice, podléhá zdanění rovněž ve Francii pokud jde o takovýto majetek. Francouzská daň bude vypočtena tak, že se povolí daňový zápočet rovnající se částce daně zaplacené v České republice z tohoto majetku. Takový daňový zápočet však nepřesáhne částku francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto majetek.

c)

(i) Rozumí se, že výraz "částka francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto příjem" použitý v písmenu a) označuje:

- pokud je daň z takového příjmu vypočtena použitím poměrné sazby, částku příslušného čistého příjmu vynásobenou sazbou, která se skutečně používá na tento příjem;

- pokud je daň z takového příjmu vypočtena použitím progresivní stupnice, částku příslušného čistého příjmu vynásobenou sazbou vyplývající z poměru skutečně splatné daně z celkového zdanitelného čistého příjmu v souladu s francouzským zákonem k částce tohoto celkového čistého příjmu.

Tento výklad se analogicky použije ve vztahu k výrazu "částka francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto majetek" použitému v písmenu b);

(ii) Rozumí se, že výraz "částka daně zaplacená v České republice" použitý v písmenech a) a b) označuje částku české daně skutečně a definitivně odvedenou

v souladu s ustanoveními Smlouvy příjemcem nebo vlastníkem, který je rezidentem Francie, pokud jde o části příslušného příjmu nebo majetku.

2. V případě České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následujícím způsobem:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny ve Francii, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Francii. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněny ve Francii.

Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky je osvobozen od zdanění v České republice, Česká republika může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. a) Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

b) Rozumí se, pro účely písmene a), že fyzická osoba, právnická osoba, osobní společnost nebo sdružení, která nebo které je rezidentem jednoho smluvního státu se nenachází ve stejné situaci jako fyzická osoba, právnická osoba, osobní společnost nebo sdružení, která nebo které není rezidentem tohoto státu; toto se použije ať je definice státní příslušnosti jakákoliv, i když právnické osoby, osobní společnosti nebo sdružení jsou považovány za státní příslušníky smluvního státu, jehož jsou rezidenty.

2. Zdanění stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě nebo stále základny, kterou má rezident jednoho smluvního státu k dispozici ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého státu, kteří vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům

druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 5 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímou vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. a) Příspěvky odvedené fyzickou osobou, která vykonává zaměstnání v jednom smluvním státě, do penzijního systému, který je založen a pro daňové účely uznáván ve druhém smluvním státě, budou v prvně zmíněném státě odpočitatelné při stanovování zdanitelného příjmu fyzické osoby, a bude se s nimi v tomto státě zacházet stejným způsobem a s výhradou stejných podmínek a omezení jako s příspěvky prováděnými do penzijního systému, který je pro daňové účely uznáván v tomto prvně zmíněném státě za předpokladu, že penzijní systém je přijímán příslušným úřadem tohoto státu jako obecně odpovídající penzijnímu systému uznávanému tímto státem pro daňové účely.

b) Pro účely písmene a):

(i) výraz "penzijní systém" označuje soustavu, na které se fyzická osoba účastní, aby si zajistila důchodové peněžní dávky splatné pokud jde o zaměstnání uvedené v písmenu a); a

(ii) penzijní systém je ve státě "pro daňové účely uznáván", jestliže příspěvky do systému jsou v tomto státě způsobilé k daňovému odpočtu.

6. Osvobození a jiné výhody stanovené daňovými zákony jednoho smluvního státu ve prospěch tohoto státu nebo jeho místních úřadů, které vykonávají neobchodní činnost se použijí podle stejných podmínek ve vztahu k druhému smluvnímu státu nebo k jeho místním úřadům, které vykonávají stejnou nebo obdobnou činnost. Bez ohledu na ustanovení odstavce 7 se ustanovení tohoto odstavce nevztahují na daně nebo poplatky splatné za prokázané služby.

7. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 25

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem nebo, jestliže její případ spadá pod článek 24 odstavec 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států nebo jejich zástupci mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců tohoto článku. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna uskutečnit prostřednictvím komise složené z příslušných úřadů smluvních států nebo jejich zástupců.

Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto

informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

DIPLOMATÉ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

1. Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí, členů konzulárních úřadů a členů stálých misí při mezinárodních organizacích, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

2. Bez ohledu na ustanovení článku 4 se pro účely Smlouvy předpokládá, že fyzická osoba, která je členem diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo stálé mise jednoho smluvního státu, která je umístěna nebo který je umístěn ve druhém smluvním státě nebo ve třetím státě, je rezidentem vysílajícího státu, jestliže tato fyzická osoba je podrobena ve vysílajícím státě stejným povinnostem ve vztahu k dani z jejího celkového příjmu a majetku jako jsou rezidenti tohoto státu.

3. Smlouva se nevztahuje na mezinárodní organizace, orgány nebo úředníky těchto organizací a na osoby, které jsou členy diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo stálé mise třetího státu, které nebo kteří se nacházejí nebo se zdržují v jednom smluvním státě a které nebo kteří nejsou podrobena v žádném smluvním státě stejným povinnostem ve vztahu k dani z jejich celkového příjmu a majetku jako jsou rezidenti tohoto státu.

Článek 28

ZPŮSOB PROVÁDĚNÍ

1. Příslušné úřady smluvních států mohou společně nebo odděleně upravit způsob provádění Smlouvy.

2. Obzvláště, aby v jednom smluvním státě získali výhody stanovené v člancích 10, 11 a 12, předloží rezidenti druhého smluvního státu, pokud to není jinak upraveno příslušnými úřady, formulář o potvrzení rezidence stanovující obzvláště charakter a částku nebo hodnotu příslušného příjmu a obsahující potvrzení daňové správy tohoto druhého státu.

Článek 29

VSTUP V PLATNOST

1. Smluvní státy si vzájemně oznámí splnění příslušných postupů požadovaných pro vstup v platnost této smlouvy. Smlouva vstoupí v platnost první den druhého měsíce, který následuje den přijetí pozdějšího z těchto oznámení.

2. Ustanovení Smlouvy se budou provádět:

a) pokud jde o daně z příjmů vybírané srážkou u zdroje, ve vztahu k částkám zdanitelným po kalendářním roce, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost;

b) pokud jde o daně z příjmů, které nejsou vybírány srážkou u zdroje, ve vztahu k příjmům vážícím se k jakémukoliv kalendářnímu roku nebo účetnímu období, podle toho, o jaký případ jde, začínajícímu po kalendářním roce, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost;

c) pokud jde o ostatní daně, ve vztahu ke zdaňování daňových případů, které se vyskytnou po kalendářním roce, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost.

3. Dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Českou republikou a Francouzskou republikou přestane provádět Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu, podepsaná v Paříži 1. června 1973.

Článek 30

VÝPOVĚĎ

1. Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou, podáním výpovědi Smlouvu vypovědět, a to nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne, kdy Smlouva vstoupí v platnost.

2. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

a) pokud jde o daně z příjmů vybírané srážkou u zdroje, ve vztahu k částkám zdanitelným po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď;

b) pokud jde o daně z příjmů, které nejsou vybírány srážkou u zdroje, ve vztahu k příjmům vážícím se k jakémukoliv kalendářnímu roku nebo účetnímu období, podle toho, o jaký případ jde, začínajícímu po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď;

c) pokud jde o ostatní daně, ve vztahu ke zdaňování daňových případů, které se vyskytnou po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 28. dubna roku 2003 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky

Cyril Svoboda, v.r.

Za vládu Francouzské republiky

Dominique de Villepin, v.r.

PROTOKOL

Při přístupu k podpisu Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Francouzské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku se zástupci obou vlád dohodli na následujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást Smlouvy.

1. Pokud jde o článek 2 odstavec 3 písmeno b), daň z platů je upravena ustanoveními Smlouvy, která se používají ve vztahu k ziskům podniků nebo ve vztahu k příjmům z nezávislého povolání podle toho, o jaký případ jde.

2. Rozumí se, že výrazy "jeden smluvní stát" nebo "druhý smluvní stát" a výraz "místní úřady" použitý v článku 4 odstavci 1, článku 17 odstavci 3, článku 19, článku 20 odstavci 2 a článku 24 odstavci 6 zahrnují na základě veřejného práva zřízené právnické osoby každého ze smluvních států nebo jejich místních úřadů.

3. Pokud jde o článek 5, staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, které začaly před dnem, kdy se začala tato smlouva provádět, nevytváří stálou provozovnu.

4. Pokud jde o článek 12, platby obdržené jako náhrada za technické služby, včetně studií nebo znaleckých posudků vědeckého, geologického nebo

technického charakteru, nebo za technické (inženýrské) smlouvy, včetně projektů s tím souvisejících, nebo za poradenské nebo dozorčí služby nejsou platbami obdrženy jako náhrada za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

5. Ustanovení článku 16 se vztahují rovněž na příjem uvedený v článku 62 francouzského daňového zákona, který je pobírán fyzickou osobou, která je rezidentem České republiky, jako společníkem nebo manažerem společnosti, která je rezidentem Francie a která je ve Francii podrobena dani společností.

6. Rozumí se, že ustanovení článku 21 se nevztahují obzvláště na jakékoliv dividendy, úroky a licenční poplatky tak, jak jsou definovány v článku 10, 11 a 12 podle toho, o jaký případ jde.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno v Praze dne 28. dubna roku 2003 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky

Cyril Svoboda, v.r.

Za vládu Francouzské republiky

Dominique de Villepin, v.r.